

forsikringslovens principper, falder ind under det, der var baggrunden for satspuljepartierne, dengang vi indgik forliget om, at vi skulle være enige om at fordele overskydende beløb. Så jeg mener ikke, der er nogen som helst grund til at sætte spørgsmålstegn, som fru Jette Gottlieb gjorde, ved, om det var på kanten af, hvad satspuljeforliget har som formål. Det mener jeg faktisk er en kritik, som ikke er rigtig.

Jeg synes også, at det er godt, at vi i 1998 vil kunne se en situation, hvor selvstændige erhvervsdrivende og lønmodtagere skal betale det samme i medlemsbidrag pr. måned. Med de tal, de prisreguleringer, vi kan se i dag, er det 308 kr. om måneden, og det vil altså være det samme, hvad enten man er lønmodtager eller selvstændig.

Derudover skal vi vel også lige sige, at de seks partier, som er enige om det her forslag, faktisk også har været enige om en lang række andre ting som følge af satspuljeforliget, nemlig at vi får en udvidelse af målgruppen: handicappede, der har brug for personlig assistance. Vi er også enige om, at der skal afsættes penge til beskæftigelsesområdet, til det, man kan kalde det sjove: de kulturelle, de idrætslige og de sociale aktiviteter. Vi er desuden enige om at gøre en ekstra indsats for dem, der har svært ved at have en permanent og vedvarende placering på arbejdsmarkedet. For unge i arbejdsmarkedsuddannelserne vil der også blive gjort en særlig indsats.

Så alt i alt vil jeg godt på regeringens vegne takke for dette forlig og den enighed, der har været i processen omkring det, og takke for et godt mod- og medspil fra de pågældende partiers ordførere.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil bare gøre arbejdsministeren opmærksom på, at det præcis var en retfærdighedsbetragtning, der gjorde, at jeg tilsluttede mig det princip, at medlemsbidraget for selvstændige skulle nedtrappes. Mit problem med forslaget går alene på, at pengene skal tages fra satsreguleringspuljen, som faktisk efter min mening har en anden formulering i sit formål. Det forekommer mig også, at selve sammenkædningen af de to forslag er besynderlig. Det er to forskellige forslag, og det var såmænd det, min indvending gik på.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Man kan måske godt forstå, at Enhedslisten har lidt problemer med at forstå, hvilke muligheder der rent faktisk ligger i satspuljeordningen. Det er jo et forlig, som vi er en række partier der har stået bag i en årrække.

Jeg kan forsikre Enhedslisten for, at arbejdsministerens udlægning er fuldstændig korrekt: Der er overhovedet ikke noget som helst betænkeligt ved, at dette lovforslag bliver finansieret via satspuljemidlerne. Det flugter fuldstændig med de principper og ideer, der ligger bag satspuljen, og det har Enhedslisten at tage for gode varer. Det kan jo være, at Enhedslisten også kommer med i et forlig en skønne dag, og så kan det være, at Enhedslisten på samme måde kan forholde sig til, hvad der ligger inden for, og hvad der ligger uden for forligsrammerne. Men jeg kan fuldstændig bakke arbejdsministerens udlægning op.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 31:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af den af Den Internationale Arbejdskonference i Genève i 1989 vedtagne konvention nr. 169 vedrørende oprindelige folk og stammefolk i selvstændige stater.

Af arbejdsministeren (Jytte Andersen).

(Fremsat 30/11 94).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Hans-Pavia Rosing (S):**

Det er med stor glæde og nogen stolthed, jeg tager ordet i dag ved fremlæggelsen af ILO-konvention nr. 169 vedrørende oprindelige folkeslag. Skal jeg dog dryppe en smule malurt i bægeret midt i al glæden, så er det den meget lange periode, som myndighederne i Danmark har brugt på at få konventionen ind i Folketingssalen. Men nu er den her, så jeg vil forholde mig til konventionen.

Året 1993 var FN-året for oprindelige folk, og netop i dag holdes i FN-hovedkvarteret i New York en ceremoni for at markere starten på et FN-tiår, fra 1995 til 2004, for verdens oprindelige folk, så dagen i dag er på mange måder velvalgt til netop dette punkt på Folketingets dagsorden.

FN-året 1993 skabte – trods en stadig og sund diskussion omkring FN-årets værdi – på mange måder en tiltrængt opmærksomhed om og satte fokus på de enorme problemer, som oprindelige folk i en lang række lande står over for i deres dagligdag: folkemord, tvangsflytninger, en ekstremt høj børnedødelighed, en meget lav levealder og negligeret af de mest basale menneskerettigheder.

1993 åbnede dog også verdens øjne for den rige og mangfoldige kultur, som Jordens op mod 500 mio. oprindelige folk repræsenterer, en rigdom af traditionel viden og kundskaber overdraget fra generation til generation gennem århundreder.

Mange mennesker sætter derfor deres lid til tiåret, til FN's arbejde med en deklaration om oprindelige folks rettigheder og ikke mindst den konvention, som vi behandler i dag.

Om selve konventionen har vi ikke meget at sige. Vi har fra Grønlands side deltaget aktivt i hele revurderingen og revisionen af den første konvention fra 1957, og da Grønland gennem hjemmestyreordningen har opnået en fornuftig politisk status inden for rigsfællesskabet med Danmark, som mange andre oprindelige folk også fortjener, har vi, for at sige det populært, ikke noget i klemme ved Danmarks ratifikation af konventionen. En bemærkning – efter vores mening en vigtig bemærkning – er til regeringens venlige overvejelse. Der er ikke i konventionen indbygget kontrolforanstaltninger vedrørende de nationer, der har ratificeret konventionen. Jeg tænker her f.eks. på Mexico, som efter ratificeringen har haft store problemer med de-

res indianske folkegrupper i Chiapas-provinsen.

Jeg vil spørge, om regeringen vil arbejde for, at medlemmerne af ILO tager fat på en diskussion om det betimelige i at indføre kontrolforanstaltninger og eventuelt sanktionsmuligheder i konventionen.

Jeg skal til sidst på Socialdemokratiets og Grønlands vegne anbefale Tinget at godkende, at Danmark ratificerer ILO-konvention nr. 169.

Jens Hald Madsen (V):

Med de store omvæltninger i verdensbilledet, hvor etniske og kulturelle kendetegn spiller større rolle end de eksisterende landegrænser, stilles der større og større krav til de mest demokratiske, stabile og økonomisk stærke lande, heriblandt Danmark. Der stilles store forventninger til aktiv deltagelse i de begyndende demokratiske processer rundt om i verden. Men i vores iver efter at deltage i forskellige bistandsprojekter glemmer vi mange gange at stille krav til modtagerlandet med hensyn til opretholdelse af menneskerettighederne.

I dette lys er respekten for de oprindelige folks traditioner og kulturelle værdier et vigtigt, men ofte overset aspekt. Derfor har Venstre set frem til den danske ratifikation af den af Den Internationale Arbejdskonference vedtagne konvention nr. 169 vedrørende oprindelige folk og stammefolk i selvstændige stater.

I det nordiske område ser Venstre frem til en styrkelse af menneskerettighederne for inuitterne i Grønland og sameerne i Sverige. I den forbindelse håber vi, at Sveriges nye medlemskab af EU kan bidrage til, at man kan ytre sig yderligere.

Forespørgselsdebatten i Folketinget den 23. november 1993 om opfølgning på De Oprindelige Folks År var efter Venstres mening præget af en konstruktiv og visionær debat på tværs af de politiske partier.

For Venstre er det vigtigt at opfølge den anbefaling, som fremkom ved verdenskonferencen om menneskerettigheder i Wien i juni 1993. Her blev det anbefalet, at FN's generalforsamling proklamerer et internationalt tiår for verdens oprindelige folk, og at man inden for disse rammer overvejer at oprette et permanent forum for oprindelige folk inden for FN-systemet.

De oprindelige folk står tit svagt over for de statslige myndigheder i spørgsmål som f.eks. brugsretten til deres oprindelige landområder. Her kan FN-systemet være det helt naturlige

fundament og forum for synliggørelsen af de oprindelige folks problemer. Venstre ser således denne ratifikation som et skridt i den rigtige retning mod en større selvbestemmelsesret for verdens oprindelige folk og dermed en styrkelse af menneskerettighederne, som de er defineret af FN.

På denne baggrund samt på baggrund af Grønlands Landsstyres opfordring til snarest muligt at ratificere konventionen kan Venstre tiltræde beslutningsforslaget.

Henriette Kjær (KF):

Folketinget havde for godt et år siden en forespørgselsdebat som opfølgning på De Oprindelige Folks År. Der blev i den forbindelse foreslået en dagsorden, hvor Folketinget ønskede at sikre, at spørgsmålet om Folketingets ratifikation af ILO-konvention nr. 169 af 27. juni 1989 snarest muligt skulle afklares. Det er så denne ratifikation, vi skal give tilslutning til i dag.

I Det Konservative Folkeparti støtter vi fuldt ud konventionens hovedsigte, som i korte træk går ud på at sikre respekt for de oprindelige folks traditionelle livsform, herunder deres sociale, kulturelle, religiøse og åndelige værdier. Den undertrykkelse, de oprindelige folk bliver udsat for verden over, er ydmygende og beskæmmende, og vi ønsker fra konservativ side med denne konvention at traktatfæste, at de oprindelige folk i de enkelte nationalstater sikres lige rettigheder med det befolkningsflertal, der sidder med den egentlige politiske og økonomiske magt.

De grusomme eksempler, vi ser i f.eks. Tibet og på Østtimor, bør ikke kunne finde sted, og der er brug for vedvarende debat og handling for at stoppe de overtrædelser, der sker af menneskerettighederne. Menneskerettighederne burde være en basal rettighed og en selvfølge for alle folkeslag, og vi skal være på vagt og tage afstand fra det, vi ser, når vi bliver konfronteret med undertrykkelse af folkeslag.

Men det drejer sig ikke bare om at stå med en konvention i hånden. Det drejer sig om at fremkalde en holdningsmæssig ændring, så de lande, der udfører overgreb på disse svage grupper, vil blive generet mest muligt og til sidst opføre sig med deres overgreb. Jeg tænker her på, at vi i Danmark skal være meget opmærksom på, hvilke lande vi tildeler bistandshjælp.

Erfarer vi, at et land undertrykker en befolkningsgruppe og krænker et folks menneskerettigheder, må vi genoverveje vores bistand. Hvis

vi ved at smække pengekasen i kan få et land til at behandle sit oprindelige folk og stammefolk ordentligt, fordi vi således har protesteret mod dets handlemåde, er vi trods alt nået et stykke ad vejen.

Her i Danmark er vi også berørt af konventionen, da den oprindelige befolkning i Grønland er omfattet af konventionens artikel 1. Den måde, vi har løst problemet på her i Danmark ved at give Grønland hjemmestyre og dermed lade Grønland få mere og mere selvbestemmelse, er efter min mening en absolut god løsning.

Vi kan derfor med vores erfaring yde politisk støtte og bidrage konstruktivt til debatten om de oprindelige folks vilkår. Og dér, hvor Danmark kan bidrage med noget værdifuldt, bør vi gøre det.

Kun ved at give de oprindelige folk medbestemmelse og selvstændighed opnår man en ordentlig dialog og et samspil mellem flertallet af en befolkningsgruppe og mindretallet, hvor vi altså her taler om de oprindelige folk og stammefolkene.

I Det Konservative Folkeparti ønsker vi at tilslutte os beslutningsforslaget om Danmarks ratifikation af den af Den Internationale Arbejdskonference i Genève i 1989 vedtagne konvention nr. 169 vedrørende oprindelige folk og stammefolk i selvstændige stater.

Anni Svanholt (SF):

Det er efter SF's opfattelse godt, at Danmark nu omsider ratificerer konventionen vedrørende oprindelige folk og stammefolk i selvstændige stater, men det har taget lang tid; det forekommer mærkværdigt, da det var i 1989, konventionen blev udarbejdet og senere anbefalet ratificeret af Grønlands hjemmestyre i 1991.

Det er meget vigtigt, at Danmark herved aktivt støtter de oprindelige folks livsform og økonomiske udvikling og disse folks ønsker om anerkendelse, om at fastholde og udvikle deres identitet, sprog og religion.

Der er alt for mange eksempler på, at disse folks love, værdier, sædvaner og anskuelser er blevet undertrykt og undergravet.

Det centrale i denne konvention er anerkendelsen af betegnelsen folk i selvstændige lande, som udtrykker den respekt, der skal være for et oprindeligt folks menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder. Det er dejligt, at det er blevet indført, og det kan forhåbentlig give anledning til, at det også kan indgå i andre internationale konventioner.

Konventionen vedrører Grønland og Færøerne, men den giver ikke anledning til lovændringer. Hjemmestyreløven for Grønland er jo mere vidtgående end indholdet i denne konvention. For Færøerne gælder ligeledes hjemmestyre, og da der ikke er oprindelige folk og stammefolk på Færøerne, kan Danmark ratificere konventionen uden forbehold for Færøerne.

Men det vigtigste er, at Danmark også efterlever disse gode intentioner bl.a. gennem bistandsprogrammer, og at regeringen aktivt søger at fremme de oprindelige folks vilkår og rettigheder ved at gennemføre hele dagsordenen, som blev vedtaget den 23. november 1993. Det vil sige, at Danmark skal presse på, for at FN's Arbejdsgruppe om Oprindelige Folks Rettigheder får færdiggjort sit arbejde med en erklæring, så FN kan vedtage en deklaration om oprindelige folks rettigheder og aktivt bidrage til, at krænkelse af oprindelige folks rettigheder bringes til ophør gennem bilaterale kontakter i internationale organisationer. Vi skal arbejde for, at der inden for FN snarest muligt oprettes et permanent forum for oprindelige folk.

Vi støtter forslaget.

Pia Kjærsgaard (FP):

Folketinget havde en forespørgsel den 23. november 1993, hvor en af pindene i den dagsorden, som blev vedtaget af et enigt Folketing, netop gik på det forslag, som er til behandling her i dag.

For Fremskridtspartiet er menneskerettigheder bestemt også noget vigtigt og fundamentalt. For Danmarks vedkommende har det betydning for Grønland, og vi kan tilslutte os det her forslag.

Der er én ting i dette forslag, jeg godt lige vil høre nærmere om. Mange gange stiller politikerne jo spørgsmål fra talerstolen af polemiske grunde, men det her er virkelig, fordi jeg ikke ved det, så jeg vil bede ministeren om at svare i samme ånd.

Det er under bemærkningerne i første spalte, hvor der står, at denne konvention er ratificeret af følgende lande: Bolivia, Colombia, Costa Rica, Mexico, Norge, Paraguay og Peru.

Jeg vil godt spørge ministeren, hvorfor der ikke er flere lande, der har ratificeret denne konvention – det kan være, jeg burde vide det, men ministeren må gerne fortælle mig det.

Jeg synes, det var sådan nogle flotte ordførertaler, både Venstre og De Konservative holdt, og jeg kan tilslutte mig fuldt ud, hvad der blev sagt.

Jørgen Estrup (RV):

Førstebehandlingen af dette forslag til ratifikation af ILO-konventionen falder jo på et meget passende tidspunkt: netop i dag starter FN's tiår for oprindelige folk. Vi får dermed også opfyldt en af de løfteparagraffer, som var i dagsordenen for godt et år siden netop om ratifikation.

Dermed er vi yderligere på vej til at opfylde noget af det, som er indholdet i den strategi for oprindelige folk, som blev fremlagt her i sommer fra regeringens side, og som jeg tror allerede har været med til at sætte Danmark på landkortet rundt omkring i de internationale fora, hvor oprindelige folks muligheder og den internationale interesse for oprindelige folk er til stede.

De meldinger, jeg har fået, er, at denne strategi har så meget interesse og rammer så meget ind i det, der er problemerne for oprindelige folk, at vi hermed har givet et godt bidrag til, at andre kan gøre ligeså.

Jeg tror, det er vigtigt at understrege, at dette ikke blot er ord, men at vi i praksis skal forsøge at bidrage til, at de traditionelle livsformer, de vilkår og den kultur, som oprindelige folk prøver at bevare, også bliver aktivt støttet fra de industrialiserede landes side.

Her er altså et af fundamenterne i forbindelse med ILO-konventionen, nemlig spørgsmålet om retten til de naturlige ressourcer, retten til at blive taget med på råd, retten til at få del i udbyttet og retten til at få rimelige og ordentlige erstatninger, hvis der faktisk bliver foretaget ting, som forøver skade. Det er et af fundamenterne for, at man overhovedet som oprindelige folk kan føle, at man lever i et internationalt retssamfund.

Derfor kan vi også fra radikal side med stor glæde hilse ratifikationen velkommen.

Keld Albrechtsen (EL):

Enhedslisten kan varmt støtte dette forslag. Det, der gør, at vi kan støtte det, er to ting:

Den ene er, at der er utrolig meget behov for – desværre, kan man sige – at denne beskyttelse af de oprindelige folk får opbakning i form af en folkeretligt bindende aftale, som vi så må forsøge at få de stater, hvor problemerne er, til at overholde. Det er jo i virkeligheden her, vanskeligheden består. Vanskeligheden er jo ikke så meget at få tingene ned på papiret – det kan det også være – som at få en række stater, der behandler disse folkeslag ganske overordentlig dårligt, til rent faktisk at opfylde disse forpligtelser.

Her må man sige, at det jo også gælder en række ulande, hvor folk forfølges på det allergrusomste. Det indebærer så fra dansk side – bl.a. via FN – en forpligtelse til at tage den opgave op og reagere, når denne konvention bliver tilsidesat og krænket i så stort et omfang, som man desværre må forvente bliver tilfældet.

Den ene grund til at støtte forslaget er således, at konventionen er et redskab, som kan bruges rundt omkring i verden.

Den anden grund til at støtte det er selvfølgelig, at der ligger en klar tilkendegivelse fra Grønlands Landsstyre om, at man absolut ikke har nogen indvendinger imod, at vi fra dansk side underskriver det her.

Så skal det selvfølgelig også præciseres, at de rettigheder, som ligger i denne her aftale, naturligvis ikke er tilstrækkelige, når det gælder Grønland. Der gælder mere vidtgående rettigheder for Grønland, og det er jo endda et spørgsmål, når vi f.eks. ser på råstoffer, om vi er nået dertil, hvor man kan sige, at Grønland har en tilfredsstillende indflydelse, en tilfredsstillende selvbestemmelse over deres egne anliggender. Det er en hel debat for sig selv.

Under alle omstændigheder er det mere vidtgående bestemmelser, som gælder for Grønland, og det er godt, og derfor giver det ingen konflikt med de regler, som ligger her. Men jeg synes, der er grund til at gøre opmærksom på, at når det gælder Grønland, så ligger vi altså på et niveau, som er højere end det her, og det skal vi også.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg takker for den meget brede tilslutning til forslaget og glæder mig på samme måde over, at vi kan sætte vores spor i sneen i forhold til de oprindelige folk og måske også igangsætte – det er i hvert fald det, der er vores indtryk – en proces, hvor betydelig flere lande nu også vil ratificere ILO-konventionen.

Jeg vil godt love Folketinget og give tilsagn til dem, der har spurgt om det, at vi nu vil være opmærksom på, at andre lande også på samme måde, som vi gør, lever op til deres forpligtelser over for de oprindelige folk. Det vil jeg meget gerne give tilsagn om, og jeg tilslutter mig det synspunkt, at vi også skal fastholde de andre i deres forpligtelse.

Jeg tror, det var hr. Hans-Pavia Rosing, der spurgte direkte til kontrolforanstaltninger. Det har været sådan – og det vil også være en styrkelse i vores bestræbelser i ILO-samarbejdet – at

vi har været optaget af at få ILO-konventioner dér, hvor det er nødvendigt. Men vi har været lige så optaget af at få retshåndhævet de ILO-konventioner sådan, at konventioner og fine beslutninger om mellemfolkelig respekt og medansvarlighed osv. ikke bare er noget, der bliver sagt i beslutningsøjeblikket, men at de enkelte lande rent faktisk også går hjem og gør noget ved det. Derfor vil vi videreføre og fastholde den opmærksomhed, vi allerede har i forhold til retshåndhævelse af de konventioner. Det gælder i virkeligheden både ILO-systemet, FN-systemet og EU-systemet, og det har vi selvfølgelig en interesse i og en forpligtelse til.

Jeg noterede mig, at hr. Hans-Pavia Rosing dryssede en lille smule malurt i bægeret her midt i denne glæde, nemlig at der var gået lang tid, hvilket var en skuffelse. Det er en skuffelse, som jeg deler; det vil jeg godt sige.

Jeg havde meget gerne set, at vi kunne have fremsat dette forslag betydeligt hurtigere. Det er vistnok Folketingets medlemmer bekendt – i hvert fald mange af dem der har fulgt denne her proces – at der i ganske lang tid har været juridiske overvejelser om den, som har ligget i Justitsministeriet, og hvor den utålmodighed, jeg har haft med dette her, har betydet, at vi har rykket vores kollega i Justitsministeriet et betydeligt antal gange. Men nu er det lykkedes, og så er der ikke nogen grund til at bore mere i det. Men jeg deler i og for sig den lille skål malurt, der også blev puttet i bægeret her.

Jeg synes, der har været nogle meget flotte tilkendegivelser. Vi kan vel dybest set alle sammen være stolte af, at et så bredt politisk flertal, som tilfældet er i dag omkring denne her sag, giver udtryk for respekt for de oprindelige folks kulturelle sædvaner og kultur, respekt for de åndelige og religiøse værdier og respekt for og opmærksomhed på, at det her er et skridt i den rigtige retning i forhold til menneskerettigheds-spørgsmålet helt generelt. Vi er jo under alle omstændigheder også med dette forpligtet til at sikre en reaktion, hver gang der sker krænkelser af menneskerettigheder, hvor det end måtte være i verden.

Så med det her har vi fra dansk side i hvert fald taget et skridt på vejen og dermed også givet et bidrag til en bedre verden – det er måske så meget sagt, men i hvert fald i det her spørgsmål et skridt i den rigtige retning.

Fru Pia Kjærsgaard stillede mig et spørgsmål om, hvorfor der ikke er flere lande, der har ratificeret denne konvention, og understregede, at

der ikke var spor polemisk i spørgsmålet. Det ville jeg såmænd heller ikke som udgangspunkt, vil jeg godt sige til fru Pia Kjærsgaard, have taget det som.

Jeg bliver nok svar skyldig. Men min fornemmelse er – jeg skal selvfølgelig gerne undersøge det lidt nøjere, selv om sådan noget jo altid kan være lidt svært – at der eksempelvis i USA vil være tale om, at det er alle stater, der skal ratificere konventionen. Og når det drejer sig om Kina eller Rusland, er der betydelige problemer med det. Men jeg vil meget gerne bidrage til et lidt mere præcist billede af, hvad der kan være de forskellige begrundelser for, at landene ikke har ratificeret. Men det er vores indtryk, vil jeg så godt sige, at vi med denne ratifikation kan sætte en proces i gang, så der vil komme flere lande med i ratifikationstrend'en, hvis man kan sige det sådan, fra nu af og frem, og det vil så kun være en yderligere gevinst ved det her forslag.

Så tak for tilslutningen til dette lille, men bestemt betydningsfulde forslag i forhold til de oprindelige folk og deres vilkår og tak også for den respekt, som Folketinget nu har vedrørende dette spørgsmål.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udenrigsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Ivar Hansen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Nordisk Råd (1/11 94):

Udtræder: Vibeke Peschardt (RV) (rettelse)

Ny stedf.: Gunhild Husum (RV) (rettelse)

Nordisk Råd (29/11 94):

Udtræder: Gunhild Husum (RV) (rettelse)

Ny stedf.: Vibeke Peschardt (RV) (rettelse)

Europaudvalget (7/12 94):

Udtræder: Peter Duetoft (CD)

Nyt medl.: Arne Melchior (CD)

Uddannelsesudvalget (7/12 94):

Udtræder: Hans Christian Schmidt (V)

Nyt medl.: Ulla Tørnæs (V)

Indfødsretsudvalget (7/12 94):

Udtræder: Pia Kjærsgaard (FP)

Nyt medl.: Poul Nødgaard (FP)

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 9. december 1994, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 15.30.